

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 12.04.2016r.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 11.08.2014r. F. S. znalazł na portalu (...) ogłoszenie nr (...), w którym oskarżony F. F. proponował sprzedaż telefonu marki A. (...) za pośrednictwem sieci Internet. Kontaktował się ze sprzedającym SMS-ami. Sprzedający zażądał od niego wpłacenia zaliczki w kwocie 400 zł. Po jej wpłaceniu oskarżony obiecał, że wyśle zakupiony telefon. Oskarżony podał pokrzywdzonemu nr konta, na który ten miał wpłacić pieniądze. Pokrzywdzony w dniu 11.08.2014r. przelał pieniądze w kwocie 400 zł na konto podane przez oskarżonego. Po tym dniu pokrzywdzony nie otrzymał przesyłki z telefonem, a sprzedający nie kontaktował się z nim telefonicznie i mailowo.

Oskarżony doprowadził F. S. do niekorzystnego rozporządzenia własnym mieniem w kwocie 400,00 zł w ten sposób, że po otrzymaniu pieniędzy za telefon komórkowy marki A. (...), oferowany na portalu internetowym (...) numer ogłoszenia (...), nie przesłał w/wym. przedmiotu.

W dniu 22.08.2014r. oskarżony doprowadził również do niekorzystnego rozporządzenia mieniem M. Ż. za pośrednictwem sieci internet, w ten sposób, że pokrzywdzona wysłała oskarżonemu przelewem bankowym 1600 zł za oferowany do sprzedaży telefon komórkowy marki i. (...) na portalu internetowym (...), numer ogłoszenia (...). Oskarżony zapewniał ją wiele razy, że telefon zostanie wysłany, jednak go nie wysłał i nie zwrócił pieniędzy. Prosił żeby dopłaciła około 400 zł i mówił, że wtedy na pewno wyśle jej telefon. Pokrzywdzona zaproponowała wysyłkę pobraniową, ale oskarżony na to się nie zgodził. Nie kontaktował się z nią odnośnie naprawienia szkody.

W dniu 22.08.2014r. T. K. na portalu(...)dokonał zakupu telefonu komórkowego marki S. (...), numer ogłoszenia (...). Ze sprzedającym F. F. wynegocjował cenę 1250 zł, którą to kwotę zapłacił przelewem oskarżonemu. Nie otrzymał jednak zamówionego telefonu, gdyż został wprowadzony w błąd co do zamiaru wywiązania się przez oskarżonego z transakcji.

W dniu 07.11.2014r. M. G. znalazła na portalu internetowym (...), numer ogłoszenia (...), ofertę sprzedaży biletów na koncert (...) za kwotę 300 zł od sztuki. Zadzwoniła pod wskazany nr telefonu. Otrzymała od oskarżonego dane do przelewu i dokonała przelewu kwoty 600 zł. Pomimo późniejszych prób telefonicznych nie udało jej się skontaktować z oskarżonym. W efekcie nie otrzymała zamówionych biletów, ani zwrotu wpłaconych pieniędzy.

W dniu 24.11.2014r. oskarżony F. F. doprowadził również

M. W. do niekorzystnego rozporządzenia własnym mieniem w kwocie 100 zł w ten sposób, że po otrzymaniu zaliczki w w/w kwocie za dwa bilety na koncert (...), oferowane na portalu internetowym (...) numer ogłoszenia (...), nie przesłał w/wym przedmiotów.

Pokrzywdzona dokonała przelewu zaliczki w kwocie 100 zł. Po dokonaniu przelewu próbowała skontaktować się z oskarżonym, ale on przestał odbierać telefony oraz odpisywać na esemesy. Oskarżony również usunął ogłoszenie ze strony (...)

(zeznania świadków: F. S. k.121 do 123, M. Ż. k. 2 do 3, T. K. k. 214 do 215, M. G. k. 344 do 345, M. W. k. 241 do 242, K. K. k. 220, J. D. k. 233 do 234, M. B. k. 333 do 334, wydruk korespondencji i korespondencja k. 5 do 14, 20 do 21, 23 do 24, 33 do 34, 41, 45 do 49, 54 do 80, 89 do 90, 105 do 111, 127, 128 do 168, 169 do 171, 172 do 175, 182 do 183, 192 do 194, 203 do 204, 210, 245 do 260, 266 do 267, 268 do 270, 291 293 do 299, 346, 348 do 349, 359 do 368, 375 do 377, 396, 397 do 398, 403, 404 do 405, 407 409 do 410, 411, 417, materiały z banków k. 305 do 321, 322 do 332, 381 do 385, potwierdzenie k. 350).

Oskarżony F. F. przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów i odmówił składania wyjaśnień.

Sąd dał wiarę w całości wyjaśnieniom oskarżonego uznając je za szczerze i pozostające w zgodzie z ustaleniami poczynionymi przez sąd na podstawie zebranego materiału dowodowego. W szczególności dotyczy to zeznań świadków: M. Ż., F. S., T. K., K. K., J. D., M. W., M. B., M. G..

Świadkowie: F. S., M. Ż., T. K., M. G. i M. W. zeznawali na okoliczność doprowadzenia ich do niekorzystnego rozporządzenia mieniem przez oskarżonego F. F.. Potwierdzili, że wpłacali pieniądze na rzecz oskarżonego i nie otrzymali zamówionych przedmiotów, ani zwrotu pieniędzy.

Zeznanie te Sąd uznał za szczerze, wiarygodne i pozostające w zgodzie z zebraniem materiałem dowodowym.

Świadkowie: K. K., J. D. i M. B. zeznawali na okoliczność znajomości z oskarżonym F. F..

Zdaniem Sądu zeznania świadka J. F. nie wniosły istotnych elementów faktycznych do sprawy.

Sąd uznał za wiarygodnie dowody z dokumentów urzędowych zalegające w aktach sprawy i powołane powyżej jako podstawa ustaleń faktycznych. Dokumenty te sporządzone zostały przez uprawnione do tego organy, w zakresie ich kompetencji i w przewidzianej przepisami prawa formie, a ich autentyczność nie budziła wątpliwości Sądu.

Oskarżonemu F. F. zarzucono popełnienie przestępstw z art. 286 § 1 kk, a więc tego że w dniu 11.08.2014r. w nieustalonym miejscu, za pośrednictwem sieci internet, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, poprzez wprowadzenie w błąd co do zamiaru wywiązania się z transakcji, doprowadził F. S. do niekorzystnego rozporządzenia własnym mieniem w kwocie 400,00 zł w ten sposób, że po otrzymaniu pieniędzy w w/w kwocie za telefon komórkowy marki A. (...)oferowany na portalu internetowym (...) numer ogłoszenia (...), nie przesłał w/wym przedmiotu, w dniu 22.08.2014r. w nieustalonym miejscu, za pośrednictwem sieci internet, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, poprzez wprowadzenie w błąd co do zamiaru wywiązania się z transakcji, doprowadził M. Ż. do niekorzystnego rozporządzenia własnym mieniem w kwocie 1600,00 zł w ten sposób, że po otrzymaniu pieniędzy w w/w kwocie za telefon komórkowy marki i. (...) oferowany na portalu internetowym (...) numer ogłoszenia (...), nie przesłał w/wym przedmiotu, w dniu 22-29.08.2014r. w nieustalonym miejscu, za pośrednictwem sieci internet, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, poprzez wprowadzenie w błąd co do zamiaru wywiązania się z transakcji, doprowadził T. K. do niekorzystnego rozporządzenia własnym mieniem w kwocie łącznej 1250,00 zł w ten sposób, że po otrzymaniu pieniędzy w w/w kwocie za telefon komórkowy marki S. (...) oferowany na portalu internetowym (...) numer ogłoszenia (...), nie przesłał w/wym przedmiotu, w dniu 07.11.2014r. w nieustalonym miejscu, za pośrednictwem sieci internet, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, poprzez wprowadzenie w błąd co do zamiaru wywiązania się z transakcji, doprowadził M. G. do niekorzystnego rozporządzenia własnym mieniem w kwocie 600,00 zł w ten sposób, że po otrzymaniu pieniędzy w w/w kwocie za dwa bilety na koncert (...) oferowane na portalu internetowym (...)numer ogłoszenia (...), nie przesłał w/wym przedmiotów, w dniu 24.11.2014r. w W. przy ul. (...), za pośrednictwem sieci internet, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, poprzez wprowadzenie w błąd co do zamiaru wywiązania się z transakcji, doprowadził M. W. do niekorzystnego rozporządzenia własnym mieniem w kwocie 100,00 zł w ten sposób, że po otrzymaniu zaliczki w w/w kwocie za dwa bilety na koncert (...) oferowane na portalu internetowym olx.pl numer ogłoszenia (...), nie przesłał w/wym przedmiotów.

Na podstawie art. 286 § 1 kk odpowiedzialności karnej podlega ten, kto w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadza inną osobę do niekorzystnego rozporządzenia własnym lub cudzym mieniem za pomocą wprowadzenia jej w błąd albo wyzyskania błędu lub niezdolności do należytego pojmowania przedsiębranego działania. Czynność sprawcza polega zatem na doprowadzeniu innej osoby do niekorzystnego rozporządzenia mieniem własnym lub cudzym. Przez doprowadzenie należy rozumieć wywołanie niekorzystnej dla pokrzywdzonego decyzji rozporządzającej mieniem. Do oszustwa dochodzi tylko wtedy, kiedy sprawca działa w określony sposób, mianowicie wprowadzając w błąd, wyzyskując błąd lub wyzyskując niezdolność pokrzywdzonego do należytego pojmowania

przedsiębranego działania. Wprowadzenie w błąd polega na podjęciu przez sprawcę podstępnych zabiegów prowadzących do wywołania u pokrzywdzonego mylnego wyobrażenia o rzeczywistości.

Oszustwo określone w art. 286 § 1 kk jest przestępstwem materialnym. Skutek stanowi niekorzystne rozporządzenie mieniem. Do momentu kiedy rozporządzenie nie nastąpi, można mówić tylko o usiłowaniu oszustwa, z chwilą rozporządzenia zostaje ono dokonane.

Stronę podmiotową oszustwa stanowi zamiar bezpośredni. Jest to przestępstwo kierunkowe. Celem do którego zmierza sprawca jest osiągnięcie korzyści majątkowej.

Odnosząc powyższe rozważania do realiów niniejszej sprawy Sąd uznał, iż oskarżony swoim zachowaniem wyczerpał znamiona zarzuconych mu przestępstw.

Czyny popełnione przez F. F. charakteryzowały się znacznym stopniem społecznej szkodliwości. Oskarżony godził w istotne dobra prawne jakimi są prawa majątkowe.

Czyny popełnione przez oskarżonego miały charakter zawiniony w stopniu znacznym. Oskarżony jest w wieku umożliwiającym ponoszenie odpowiedzialności karnej. W czasie popełniania czynu nie miał wyłączonej lub w znacznym stopniu ograniczonej z powodu choroby psychicznej, upośledzenia umysłowego lub innego zakłócenia czynności psychicznych możliwości pokierowania swoim postępowaniem lub rozpoznania znaczenia swojego czynu. W czasie czynu nie znajdował się w anormalnej sytuacji motywacyjnej. Dlatego też można postawić mu zarzut, iż postąpił wbrew prawu mając możliwość jego przestrzegania.

Mając powyższe okoliczności na uwadze Sąd uznał oskarżonego F. F., przy zastosowaniu przepisu art. 4 § 1 kk, za winnego zarzucanych mu czynów i na zasadzie art. 286 § 1 kk skazał go na kary po 6 miesięcy pozbawienia wolności ,zobowiązując go na zasadzie art. 46 § 1 kk do naprawienia szkód wyrządzonych przestępstwami.

Orzekł karę łączną 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszaniem na okres próby 3 lat. Na zasadzie art. 73 § 2 kk oddał oskarżonego jako sprawcę młodocianego w okresie próby pod dozór kuratora sądowego, orzekł w przedmiocie dowodów rzeczowych na podstawie art. 44 § 1 kk i na zasadzie art. 627 kpk zasądził od oskarżonego F. F. na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe w kwocie 370 zł .

Sąd miał na względzie przepis art. 54 § 1 kk, zgodnie z którym wymierzając karę nieletniemu albo młodocianemu Sąd kieruje się przede wszystkim tym , aby sprawcę wychować.

Zdaniem Sądu zawnioskowana więc przez oskarżyciela publicznego bezwzględna kara pozbawienia wolności nie spełniałaby roli wychowawczej w stosunku do oskarżonego, a stanowiłaby jedynie represję za popełnione przestępstwa.

Przy wymiarze kary Sąd wziął pod uwagę znaczny stopień społecznej szkodliwości czynów, cele wychowawcze i zapobiegawcze jakie kara ma osiągnąć. Uwzględnił w szczególności rodzaj i rozmiar szkody wyrządzonej przestępstwami, brak jej naprawienia , motywację działania oskarżonego (w celu osiągnięcia korzyści majątkowej), zachowanie po popełnieniu przestępstw, poprzednią karalność za przestępstwa z art. 286 § 1 kk (k. 441, 451), sytuację majątkową i zarobkową.

Sąd uznał, że w stosunku do oskarżonego zachodzą przesłanki określone w art. 69 § 1 kk pozwalające na warunkowe zawieszenie wykonania kary pozbawienia wolności i jej zawieszenie jest wystarczające dla osiągnięcia celów kary, a w szczególności zapobieżenia powrotowi do przestępstwa.

Zdaniem Sądu wymierzone kary jednostkowe oraz kara łączna należycie spełnią swój cel wychowawczy i zapobiegawczy, są adekwatne do stopnia winy i stopnia społecznej szkodliwości czynów .

Z:

(...)

(...)

(...)